

РЕШЕНИЕ

№ 43270

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
публично заседание на 08.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7908** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД и на А. А. Ч., двамата жалбоподатели представлявани от адв. И. В., срещу Решение № 1040-21-136 от 14.03.2024 г. на директора на Териториално поделение (ТП) на Националния осигурителен институт (НОИ) С. - град, с което е оставена без уважение жалбата на „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД с вх. № 1012-21-157/14.02.2024 г. срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-01533862 от 02.02.2024 г. на контролен орган при същото на ТП на НОИ.

Жалбоподателите оспорват посоченото решение като незаконосъобразно и претендират отмяната му, ведно с отмяна на потвърдените с него задължителни предписания. В съдебно заседание оспорващите се представляват от адв. В., която поддържа жалбата и изложените в нея аргументи. Акцентираща на проявената формалност от страна на административния орган, който според пълномощника е следвало да действа насочващо за страните, като ясно формулира рамката на необходимите доказателства. Възражава се констатацията в акта за „липса на седалище на дружеството“, чието наличие поставяло под съмнение обективността на цялата проверка на контролните органи. Тезата на оспорващите е, че следва да се отчете спецификата на микропредприятието, в което е логично работните процеси да са по-неформални. Считат, че липсата на отчетност (доклади, писмени заповеди), характерна за големите предприятия, не означава липса на трудова дейност. Посочват, че трудовият договор с А. Ч. е сключен със срок за изпитване – законово установен инструмент, чрез който работодателят преценява уменията на служителя. Фактът, че договорът е прекратен по-късно, е право на работодателя, а не

доказателство за фиктивност. Аргументи се извличат от събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства, които намират, че потвърждават действително изпълняваните от А. Ч. трудови функции в полза на „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД. Претендират се разноси по представен списък.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ – С. град, чрез процесуалният си представител юрисконсулт А. оспорва жалбата с доводи за законосъобразност на атакувания с нея административен акт. Счита, че не е доказано по несъмнен и категоричен начин, че лицето А. Ч. е престира труд в полза на дружеството „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД в процесния период. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателите адвокатско възнаграждение.

Административен съд София град, III отделение, 75 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по повод писмо вх. № 4023-21-907/06.12.2023 г. от отдел „ПОБГВ“ при ТП на НОИ - С.-град, с което е поискана проверка за установяване на трудова дейност по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО по отношение на А. А. Ч.. Целта е потвърждаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за определяне правото му на обезщетение за безработица след подадено от него заявление. Проверката на осигурителя „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД е разпоредена със Заповед № ЗР-5-21-01472396/08.12.2023 г. и удължена със Заповед ВЗ-5-21-01520295/23.01.2024 г., като резултатите са обективирани в Констативен протокол № КП-5-21-01533859/02.02.2024 г. Въз основа на тях контролният орган при ТП на НОИ – С.-град е издал Задължителни предписания № ЗД-1-21-01533862/02.02.2024 г., основаващи се на следните установени при проверката факти и обстоятелства:

Според Търговския регистър „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е регистрирано на 26.05.2023 г. със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 9. Предметът на дейност обхваща внос, ремонт и търговия с автомобили и авточасти, строителство, вътрешна и външна търговия и производство на всякакви търгуващи се стоки, таксиметрова дейност, транспортна дейност, превоз на пътници в страната и чужбина и други услуги, както и всякакъв вид услуги и дейности които не са забранени със закон.

В хода на проверката е представено трудовото досие на А. А. Ч., от което е видно, че с Трудов договор № 01/16.10.2023 г., сключен на основание чл. 67, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 70, ал. 1 от Кодекса на труда, същият е назначен в „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД на длъжност „организатор спортни дейности“, считано от 16.10.2023 г. при 8-часов работен ден. Правоотношението е прекратено със Заповед № 1/16.11.2023 г. на основание чл. 71, ал. 1 от КТ (в срока за изпитване).

Съгласно ведомостите и подадените данни по Декларация Обр. № 1, на лицето са начислени и изплатени следните брутни възнаграждения:

- За периода 16.10.2023 г. – 31.10.2023 г.: 545,45 лв. за 12 отработени дни;
- За периода 01.11.2023 г. – 15.11.2023 г.: 500,00 лв. за 11 отработени дни.

В представена в хода на проверката декларация от управителя на „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД е посочено, че А. Ч. е изпълнявал трудови функции, свързани с организиране на „еърсофт“ спортни игри, като е комуникирал с институции за ползване на терени. Нает е по препоръка, със заложено изискване за средно образование. Средносписъчният състав на фирмата за тримесечието е едно лице. Посочено е също, че няма определено седалище за извършване на търговската дейност. Причина за освобождаването е сезонно намаляване на търсенето на спортни игри през зимата.

В декларация и обяснителна записка от А. Ч. същият потвърждава трудовата си дейност в „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД по организиране на „еърсофт“ игри, намиране на клиенти и контакти с

институции за подходящи терени. Информирал се е за мястото от познати. Като причина за прекратяване на трудовия договор с посочено - липса на клиенти.

Представена е длъжностна характеристика за длъжността „организатор“, код по НКПД 3343 3007, описваща трудовите задачи и задължения, характеризиращи съдържанието на заеманата длъжност: „способства осъществяването и спомагането за маркетинг и продажбата на цялостния развлекателен продукт на фирмата“, „контактува с клиенти“, „участва при организирането и провеждането на развлекателни и други мероприятия“; „прилага и развива фирмените стандарти, програми и проекти за дейността, като създава организация за тяхното изпълнение“; „изготвя информационни бюлетини за различни мероприятия“; „участва в кампании по изпращане на оферти при промоционални акции“, „води необходимата отчетна документация“ и др.

Въз основа на събраните документи и извършените проверки, контролният орган при ТП на ОПИ С.-град е приел, че А. Ч. не е извършвал трудова дейност по трудово правоотношение в осигурител „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД за периода от 16.10.2023 г. до 15.11.2023 г. вкл. и не отговаря на условията на чл. 10, ал. 1 от КСО. Въз основа на този извод са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01533862/02.02.2024 г. за заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за А. А. Ч., за периода 16.10.2023 г. до 15.11.2023 г. вкл., с вид осигурен 01, декларация образец № 1.

Издадените задължителни предписания са обжалвани от „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД (с жалба вх. № 1012-21-157/14.02.2024 г.) и потвърдени с процесното Решение № 1040-21-136/14.03.2024 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

В настоящото съдебно производство са събрани гласни доказателствени средства посредством разпита на свидетелите Б. К. Б. и П. В. П..

В показанията си свидетелят Б. потвърждава, че познава А. Ч. във връзка с водените с него преговори за организиране на Еърсофт игри. Свидетелят уточнява, че към периода октомври 2023 г. (в края на мандата му като кмет на [населено място], [община]), г-н Ч. го е посетил в кметството, за да представи идея за организиране на игри тип „Еърсофт“ на територията на населеното място. Б. заявява, че като кмет е приел предложението положително, виждайки в него потенциал за икономическо развитие на селото чрез разходите, които участниците в игрите биха генерирали в местните търговски обекти и заведения. Потвърждава, че разговорът е бил фокусиран върху това дали територията е подходяща за подобна дейност поради близостта ѝ до С. и наличието на подходящи терени. По отношение на детайлите около представителната власт на Ч., свидетелят посочва, че не си спомня конкретни подробности дали лицето се е представило от името на фирма или е действало като частно лице. Заявява, че не е виждал трудов договор между г-н Ч. и дружеството „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД. Б. допълва, че въпреки първоначалното съгласие, впоследствие идеята не е била реализирана, като причините за това не са му известни.

Свидетелят П. повърждава, че познава А. Ч. от есента на 2023 г. (септември–октомври), като първоначалният им контакт е станал чрез общи познати в Б. градина. П. описва активни действия от страна на Ч. по популяризирането на спорта „еърсофт“ и организирането на групи за игра. Свидетелят заявява, че лично е съдействал на Ч. в разпространението на рекламни материали (флаери) в заведения, сред приятелски компании и на публични места. Уточнява, че рекламните материали са били получени лично от г-жа С. (управител на дружеството), за която е знаел, че е работодател на Ч.. Копие от същите тези флаери са представени и по делото. П. посочва, че Ч. е полагал усилия да събере необходимия брой участници за стартиране на игрите. Свидетелят е поддържал регулярна комуникация с него, като е очаквал конкретна дата за събитие. Според показанията му, част от планираните дейности е трябвало да бъдат отложени за периода след местните избори (октомври 2023 г.). Макар запознанството им да е било в неофициална среда,

свидетелят изяснява, че името на фирмата му е станало известно от съдържанието на раздаваните флаери. Той потвърждава, че не е виждал самия трудов договор, тъй като не е имал такъв интерес в качеството си на участник. При последните им разговори Ч. е информирал свидетеля, че е бил освободен от работа (уволнен), поради което организирането на игрите се преустановява. П. описва емоционалното състояние на Ч. като „ядосан“ от този факт, а самият свидетел изразява разочарование, че проектът не се е реализирал. Като основна причина за прекратяването на договора е посочена невъзможността да се съберат достатъчно хора в съответния момент.

При така установените фактически обстоятелства, след проверка законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК и съгласно правомощията си по чл. 168 АПК, от правна страна съдът приема следното:

Допустимостта на жалбата на „Пи Ем СИ Еърсофт“ ЕООД е проверена и потвърдена в преходното съдебно производство. Жалбата на А. А. Черно е допустима съобразно мотивите в решение № 7696 от 10.07.2025 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 1861/2025 г. Разгледани по същество, жалбите са основателни.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 3 от КСО, задължителни предписания на контролните органи по чл. 108, ал. 1, т. 3 се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. По силата на чл. 117, ал. 3 от КСО, ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид тази нормативна уредба и приетите като доказателства материали по адм. дело № 4065/2024 г. на АССГ (Заповед № 1712 от 17.08.2015 г., л. 14), съдът намира, че оспореното Решение № 1040-21-136 от 14.03.2024 г. е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ – С.-град.

Идентичен извод следва и по отношение на потвърдените с него Задължителни предписания № ЗД-1-21-01533862/02.02.2024 г., издадени от К. Р. – главен инспектор по осигуряването и контролен орган при ТП на НОИ С.-град съобразно чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО.

Решението е постановено в предвидената от закона писмена форма и съдържа фактически и правни основания, от които може да се извлече волята на административния орган.

Не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения.

По материалната законосъобразност на акта, обусловена от преценката за осъществявана от А. А. Ч. трудова дейност при осигурителя „Пи Ем СИ Еърсофт“ ЕООД.

От данните по делото се установява, че лицето е било назначено с трудов договор от 16.10.2025 г. на длъжност „организатор спортни дейности“ в дружеството жалбоподател.

Съгласно нормата на чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването на трудовата дейност. В същия смисъл е и определението на понятието "осигурено лице", посочено в разпоредбата на § 1, т. 3, изр. 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО (редакция на разпоредбата ДВ, бр. 66 от 2023 г., в сила от 1.08.2023 г.) - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5. Самоосигуряващите се лица се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски по чл. 6, ал. 8, а лицата по чл. 4, ал. 9 и чл. 4а се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски. Наличието на валидно сключено и непрекъснато трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение. Изискването на горепосочените разпоредби е лицето да упражнява трудова дейност въз основа на валидно възникналото трудово правоотношение. Изключение от това правило са регламентирани в

изречение второ на т. 3 от § 1 от ДР на КСО случаи по чл. 9, ал. 2, т. 1 – 3 от КСО (случаите на разрешен отпуск, при които лицето не осъществява трудова дейност, но времето на отпуска се зачита за осигурителен стаж, без да се правят осигурителни вноски).

Цитираните правни норми коректно са възпроизведени от административния орган, но не неправилно са приложени в контекста на установяванията от извършената проверката на осигурителя. Настоящият съдебен състав не споделя извода на органа за недоказано престиране на труд по сключения с А. Ч. трудов договор. Необосновано е очакването на контролните органи за представяне на изрични писмени документи и други писмени следи, указващи реално, фактическо изпълнение на трудовите функции от лицето, без да се вземат предвид спецификите на извършваната дейност и механизма за осъществяването ѝ. Представената по делото длъжностна характеристика за заеманата от служителя длъжност „организатор“ (код по НКПД 3343 3007) ясно описва естеството на работата, което изцяло кореспондира с действията, установени чрез свидетелските показания. Последните съдът кредитира като обективни и кореспондиращи с писмените доказателства, като потвърждават фактическото изпълнение на трудовите функции от жалбоподателя Ч.. Свидетелят Б. (бивш кмет на [населено място]) потвърждава, че през октомври 2023 г. Ч. лично го е посетил в кметството с цел проучване на терени и логистични възможности за организиране на „еърсофт“ игри. Този факт доказва изпълнение на задължението за установяване на контакт с клиенти и популяризиране на развлекателния продукт, заложен в трудовия му договор. Свидетелят П. описва активната маркетингова дейност на А. Ч.. Свидетелят е присъствал при получаването на рекламни материали (флаери) от управителката на фирмата и лично е съдействал на Ч. при тяхното разпространение в заведения и публични места в [населено място] (Б. градина), съобразно задължението на служителя да участва в кампании по изпращане на оферти при промоционални акции. П. описва емоционалната реакция на Ч. при прекратяване на договора му – гняв и разочарование, което е нетипично за фиктивни правоотношения. От приложената длъжностна характеристика се установяват дейности, които не предполагат фиксирано работно място или изготвяне на ежедневен писмен отчет, а дейности по организиране на събития, които се реализират чрез преки контакти и теренна работа. За времето, през което е действал трудовия договор и съобразно свидетелските показания, г-н Ч. действително не е имал успешни сделки (проведени „еърсофт“ игри), причина за което е намаленото търсене на такъв вид дейности в зимния сезон. Това е логично икономическо обстоятелство, а не доказателство за липса на труд. Същевременно, подготвителната работа (огледи, срещи с клиенти за намиране на терени, като този в [населено място], раздаване на флаери) представлява именно трудова дейност по смисъла на закона, покриваща функционалните задължения на служителя съгласно трудовия му договор. Подобна дейност не може и няма как да бъде отчетена, отделно от това е рискова и обвързана с метеорологичните условия и волята и интереса на потенциалните участници в игрите. Ето защо и не може да бъде споделен изводът на органа, че труд не е престиран, при положение че всички действия, описани от трети лица, попадат точно в рамките на длъжностната характеристика, без да е необходимо създаването на формални писмени отчети, каквито административният орган неоснователно изисква.

Следва да се отбележи, че по делото са представени и рекламни флаери с обозначение на фирмата „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД и визитна картичка за контакт с А. Ч.. Рекламната брошура съдържа данни за фирмата организатор – РМС AIRSOFT/ПИ ЕМ СИ ЕЪРСОФТ, предлаганите развлекателни пакети, телефон за контакт /посочения от визитката на А. Ч./, както и обозначение на социалните профили на организацията. Тази конкретика е важна, доколкото директно свързва рекламния материал, фирмата, и самия служител, потвърждавайки изпълнението на трудовите му

задължения. Тези материали са пряко доказателство за извършвана организационна и рекламна дейност. Наличието на визитни картички на името на служителя е ясен индикатор за намерението на работодателя да легитимира Ч. пред потенциални клиенти и контрагенти.

В случая съвкупният анализ на наличните по делото доказателства, пряко свързващи служителя с дейността на фирмата „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД, доказват, че А. Ч. е осъществявал реална трудова дейност, съответстваща на неговата длъжност. Пренебрегването на тези факти прави решението на директора на ТП на НОИ С.-град необоснован и незаконосъобразен. Само за пълнота следва да се добави, че размерът на уговореното възнаграждение (1 045,45 лв. за 24 отработени дни) е реалистичен и изключва преднамереност за създаване на фиктивно осигурително правоотношение с цел неоснователно получаване на обезщетение от ДОО. Фактът, че осигурителните вноски са реално внесени от управителя, допълнително потвърждава добросъвестността на страните.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно, като са налице основания за неговата отмяна по чл. 146, т. 4 АПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателите имат право на разноски. В проведените съдебни производства „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД е реализирало разходи в общ размер на 2 550,00 лв., от които 50,00 лв. за държавна такса, 700,00 лв. адвокатски хонорар в производството по адм. дело № 4065/2024 г., 800 лв. за касационното производство и 1 000,00 лв. за настоящата инстанция съобразно наличния по делото на л. 23 договор за правна защита и съдействие. Дължимите на А. А. Ч. разноски са в общ размер на 1 010,00 лв., от които 10,00 лв. за държавна такса и 1 000,00 лв. заплатен в брой адвокатски хонорар съгласно приложения на л. 24 договор за правна защита и съдействие. От страна на процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност на адвокатските възнаграждения във всички инстанции. В чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (Наредба № 1) е предвидено, че за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес по Кодекса за социално осигуряване минималното възнаграждение е в размер на 500 лева. В тази насока при произнасянето си съдът съобразява решение на Съда на ЕС от 25.01.2024 г. по дело C-438/22 по преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд, в което е прието, че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с чл. 4, § 3 ДФЕС следва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придадена задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочените разпоредби, националният съд е длъжен да откаже да я приложи. Решенията на Съда на ЕС по преюдициални запитвания са задължителни за всички съдилища на основание чл. 633 от ГПК, поради което настоящият състав счита, че посочените в наредбата размери на адвокатските възнаграждения, може да служат като ориентир при определянето им, без да са обвързващи за съда. Следователно същите подлежат на преценка от съда с оглед вида на правния спор и съществуващия материален и нематериален интерес, вида и количеството на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото. Конкретното дело не се отличава с особена фактическа и правна сложност. Адвокат В. е участвала по делата с личното си явяване в едно съдебно заседание във всяка инстанция, с изключения на настоящата, където са проведени две съдебни заседания, в едно от които са разпитвани свидетели. По настоящото дело адв. В. представлява и двамата жалбоподатели, които са с общи интереси, което обстоятелство следва да се съобрази при преценката не обема на предоставената правна защита. Ето защо настоящият състав намира, че дължимото адвокатско възнаграждение следва да се намали на 500,00 лв. за една инстанция.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 75 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1040-21-136 от 14.03.2024 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт - С. град и потвърдените с него Задължителни предписания № ЗД-1-21-01533862 от 02.02.2024 г. на контролен орган при същото Териториално поделение на Националния осигурителен институт.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на „Пи Ем Си Еърсофт“ ЕООД разноси за проведените съдебни производства в общ размер на 1 550,00 /хиляда петстотин и петдесет/ лева.

ОСЪЖД Националния осигурителен институт да заплати на А. А. Ч. разноси за настоящата инстанция в размер на 510,00 /петстотин и десет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването на съобщение за неговото изготвяне с препис за страните.

Съдия: